

**PREZES URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

RWR 561-s-2/2000/LP

Wrocław, dn. 29 grudnia 2000r.

Decyzja DL WR 34/2000

I. Na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art.4 ust. 4 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. *o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów* (t. Dz. U z 1999r. nr 52, poz. 547), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek **Stanisława Winiarskiego „SPEC”** ul. Popławskiego 40/15, 66-400 Gorzów Wlkp. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” ul. Czereśniowa 6, 66-400 Gorzów Wlkp. i „Instalator” Sp. z o.o. ul. Ks. P. Ściegiennego 7, 66-400 Gorzów Wlkp. **odmawia się uwzględnienia żądania** strony w przedmiocie stwierdzenia i **nakazania zaniechania zarzucanej praktyki** monopolistycznej polegającej na zawarciu porozumienia polegającego na ograniczeniu dostępu innym przedsiębiorcom do rynku zlecenia usług montażu i legalizacji wodomierzy w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn”.

II. Na podstawie art. 105 ~ 1 kpa w związku art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. *o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów* (t. Dz. U z 1999r. nr 52, poz. 547), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu sprawy wszczętej z urzędu przeciwko Spółdzielni **Mieszkaniowej „Górczyn” ul.** Czereśniowa 6, 66-400 Gorzów Wlkp. o nakazanie zaniechania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku zlecenia usług montażu i legalizacji wodomierzy w Gorzowie Wlkp. poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, w skutek finansowania wyłącznie ww. usług świadczonych przez „Instalator” Sp. z o.o. **umarza się postępowanie.**

UZASADNIENIE

W dniu 24 maja 2000r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu wpłynął wniosek Stanisława Winiarskiego, zwanego dalej **Przedsiębiorcą**, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „SPEC” w Gorzowie Wlkp., z żądaniem wszczęcia postępowania antymonopolowego przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn”, zwanej dalej **Spółdzielnią**, i Spółce Instalator”, zwanej dalej **Spółką** o naruszenie art. 4 ust. 4 ustawy z dn. 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów. Przedsiębiorca, podnosił, iż pokrywanie kosztów demontażu i montażu wodomierzy tylko tym członkom Spółdzielni, którzy zlecą usługę firmie Instalator”, w przypadku gdy do lokatora należy obowiązek legalizacji i ponosi jej koszt, uniemożliwiają jakąkolwiek działalność innym podmiotom gospodarczym, chociaż ceny usługi są niższe od ceny, którą płaci Spółdzielnia.

Dowód/k.1/

W odpowiedzi na pismo Urzędu z dnia 30 maja 2000r. Spółdzielnia potwierdziła, iż naprawy wewnątrz lokali nie zaliczone w regulaminie do obowiązków Spółdzielni obciążają użytkowników tych lokali. Zgodnie z pkt. 4 rozdz. III regulaminu Spółdzielni: „obowiązek oraz poniesienie kosztów naprawy i legalizacji wodomierzy spoczywa na użytkownikach lokali mieszkalnych. W szczególnych przypadkach Spółdzielnia może partycypować w tych kosztach.” . Jakkolwiek w myśl regulaminu użytkownik lokalu powinien dokonać własnym kosztem i staraniem legalizację wodomierza, to dla Spółdzielni z uwagi na prawidłowe rozliczanie wody nie jest obojętne czy jest on sprawny i czy posiada aktualną legalizację. Stąd, podjęto decyzję, że Spółdzielnia będzie kierowała i monitorowała legalizację i wymianę wodomierzy. W wyniku analiz ekonomicznych w Spółdzielni zlikwidowano

całkowicie służby konserwatorsko-remontowe. W roku 1994 na bazie byłych pracowników powstała spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Instalator". Spółdzielnia zawarła z ww. przedsiębiorstwem umowę o konserwację instalacji centralnego ogrzewania, ciepłej wody i instalacji wodno-kanalizacyjnej, gazowej oraz utrzymania pogotowia technicznego. Zainstalowane w mieszkaniu wodomierze choć są własnością użytkownika stanowią integralną część instalacji wodociągowej i dlatego Spółdzielnia uznała, że wskazanym jest aby wymianę wodomierzy wykonywał ten kto konserwuje pozostałe fragmenty instalacji i ponosi odpowiedzialność za przesył wody i odprowadzenie ścieków z lokali. Z ww. powodów podpisano z przedsiębiorstwem Instalator Sp. z o.o. stosowną umowę. Ogółem od stycznia 1 998r. do 31 .05.2000r. w zasobach Spółdzielni przeprowadzono legalizacje 9623 wodomierzy z czego Instalator wykonał legalizacje 6222 sztuk.

Dowód /k.10-13/

W dniu 24 lipca 2000r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu wszczął postępowanie administracyjne przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” w Gorzowie Wlkp. i Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „Instalator” z siedzibą w Gorzowie Wlkp. w sprawie nakazania zaniechania praktyki monopolistycznej polegającej na zawarciu porozumienia polegającego na ograniczeniu dostępu innym przedsiębiorcom do rynku usług montażu i legalizacji wodomierzy, co może stanowić naruszenie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U z 1999r. Nr 52, poz 547).

Dowód /k.24, 27-28, 34-35/

W odpowiedzi na zawiadomienie Spółdzielnia wniosła o oddalenie zarzutu podnosząc, iż nie naruszyła dyspozycji przepisów ustawy antymonopolowej. Działaniem swoim nie pozbawiła Stanisława Winiarskiego możliwości prowadzenia działalności gospodarczej i nie ograniczyła mu również dostępu do rynku usług montażu i legalizacji wodomierzy w zasobach Spółdzielni, bowiem na ogólną liczbę legalizacji ponad 1/3 legalizacji wykonali inni (niż Instalator) wykonawcy. Fakt, iż częściowo pokrywała koszty montażu i demontażu urządzeń członkom Spółdzielni nie przesądzał o możliwości wykonania tej usługi przez S. Winiarskiego. Spółdzielnia nie ograniczyła prawa lokatora do wyboru firmy zajmującej się montażem i demontażem wodomierzy. Ponadto podała, iż posiada w Spółce Instalator kontrolny pakiet udziałów - 59% głosów na Zgromadzeniu Wspólników.

Dowód /k.29-31/

Spółka Instalator w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania stwierdziła, iż nie ma żadnej podstawy aby kierować postępowanie przeciwko niej. Zdaniem Spółki adresatem zarzutu formułowanego przez Wnioskodawcę może być jedynie Spółdzielnia Mieszkaniowa „Górczyn”, która wprowadziła w zakresie swojego statutowego działania określone regulacje. Także cena, która stosuje Spółka została jej narzucona przez Spółdzielnię. Jednocześnie Uczestnik nie ma żadnych możliwości wpływania na działalność Wnioskodawcy, tj. ograniczania swobody jego działania czy docierania do klientów. Spółka wskazała na korzyści dla lokatorów wynikające z faktu dokonywania montażu i legalizacji wodomierzy przez jej pracowników. Niewątpliwą zaletą (zdaniem Uczestnika) jest o wiele krótszy czas wykonania montażu przez pracowników Spółki oraz kompleksowa obsługa sieci wodno-kanalizacyjnej.

Dowód /k.36-38/

Organ antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Stanisław Winiarski prowadzi osobiście w Gorzowie Wlkp. działalność gospodarczą pod nazwą „SPEC”, na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Urząd Miejski . Wydział Rozwoju Miasta w Gorzowie Wlkp. Przedmiotem jego działalności są:

- usługi ślusarsko hydrauliczne,
- ostrzenie narzędzi gospodarstwa domowego,
- dorabianie kluczy,

- montaż zamków, mebli,
- zakładanie liczników wodnych,
- montaż urządzeń sanitarnych,
- wymiana zaworów.

Obszarem działania Przedsiębiorcy jest miasto Gorzów Wlkp.

Dowód /k.2/

Uczestnik postępowania Spółdzielnia Mieszkaniowa „Górczyn” w Gorzowie Wlkp. jest wpisana do rejestru handlowego .Działu A pod pozycją 713 prowadzonego przez Sąd Rejonowy Wydział V Gospodarczy .Sekcja Rejestrowa w Gorzowie Wlkp.

Przedmiotem działalności Spółdzielni jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych członków i ich rodzin oraz potrzeb gospodarczych, wynikających z zamieszkiwania w spółdzielczym osiedlu lub budynku. Spółdzielnia może prowadzić działalność społeczną i oświatowo .kulturalną na rzecz swoich członków i ich środowiska. Obszarem jej działania jest Gorzów Wlkp.

Dowód /k.32-33/

Drugi Uczestnik postępowania „Instalator” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gorzowie Wlkp. jest wpisana do rejestru handlowego .Działu B pod pozycją 1223 prowadzonego przez Sąd Rejonowy Wydział V Gospodarczy .Sekcja Rejestrowa w Gorzowie Wlkp.

Przedmiotem przedsiębiorstwa Spółki jest prowadzenie wszelkiej działalności w zakresie projektowania, wykonawstwa i remontów instalacji budowlanych, handlu i usług z tej branży, na rachunek własny i w pośrednictwie, w tym także we współpracy i kooperacji z partnerami krajowymi i zagranicznymi.

Obszarem działania Spółki jest miasto Gorzów Wlkp.

Dowód /k.39-45/

Spółka „Instalator” powstała w roku 1994 w wyniku restrukturyzacji działalności Spółdzielni, która jest jej większościowym udziałowcem - **posiada 59 %** głosów na Zgromadzeniu Wspólników. Spółka przejęła pracowników służb konserwatorsko remontowych Spółdzielni w związku z czym wypełnia ich zadania w stosunku do Spółdzielni. W dniu 2 marca 1998r. Spółdzielnia zawarła ze Spółką „Instalator” umowę na „wykonanie demontażu i montażu naprawionych, zalegalizowanych i sprowadzonych do stanu zerowego wodomierzy na zimną i ciepłą wodę w budynkach administrowanych przez Spółdzielnię.” Zgodnie z powyższą umową członkowie (lokatorzy) Spółdzielni zlecają bezpośrednio Spółce wymianę wodomierzy. Umowa określa wynagrodzenie za powyższe usługi na kwotę 16,00 zł + VAT za jeden wodomierz. Za naprawienie, zalegalizowanie i sprowadzenie do stanu zerowego wodomierzy Spółka będzie pobierać od członka Spółdzielni opłaty w wysokości 20,00 zł +VAT. Spółka za wykonane usługi będzie wystawiać faktury zbiorcze z dołączonym wykazem lokali, w których wykonano montaż.

Dowód :k.14-16, 36-38/

Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” w marcu 1998r. zawiadomił członków Spółdzielni, iż Spółdzielnia pokryje koszty związane z demontażem i montażem wodomierzy tym członkom, którzy zlecą usługę Spółce Instalator”. Koszt legalizacji wodomierzy spoczywa na użytkowniku lokalu.

Zgodnie z Zarządzeniem nr 102 Prezesa Głównego Urzędu Miar z 28 sierpnia 1995r. (Dz.Urz. Miar i Probiernictwa nr 19 poz. 101) wodomierze podlegają obowiązkowi legalizacji w okresach: 5 lat - wodomierze wody zimnej, 4 lata - wodomierze wody ciepłej.

W okresie od stycznia 1998r. do 31 maja 2000r. w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” przeprowadzono legalizację **9623** sztuk wodomierzy z czego Instalator” wykonał legalizację **6222** sztuk.

Dowód/k. 11-13/

Uczestnik postępowania - Spółka Instalator” świadczy usługi w zakresie montażu wodomierzy także poza Spółdzielnią. Udział usług świadczonych poza Spółdzielnią w całości usług montażu wodomierzy wynosi 10 %.

Dowód /k. 36-38/

Głównymi odbiorcami usług świadczonych przez Wnioskodawcę Stanisława Winiarskiego - SPEC” są mieszkańcy Spółdzielni „Górczyn” w Gorzowie Wlkp., na której terenie znajduje się też jego zakład. Przed rozpoczęciem finansowania usług Spółki Instalator” przez Spółdzielnię, Wnioskodawca miesięcznie dokonywał legalizacji 180 wodomierzy i 40 wymian zaworów. Obecnie stracił całkowicie zlecenia ze strony lokatorów Spółdzielni ~Górczyn”. Wnioskodawca świadczył podobne usługi na rzecz mieszkańców innych osiedli. Powyższe usługi stanowiły ok. 20 % ogółu usług świadczonych przez Wnioskodawcę.

Dowód /k. 9, 48/

Zgodnie z ustawą z dnia 3 kwietnia 1993r. o utworzeniu Głównego Urzędu Miar (Dz. U Nr 55, poz. 247) i ustawy z dnia 3 kwietnia 1993r. Prawo o miarach (Dz. U Nr 55, poz. 248) jedyną instytucją powołaną do legalizacji przyrządów pomiarowych są Urzędy Miar. Na terenie Gorzowa Wlkp. legalizacji wodomierzy dokonują pracownicy Obwodowego Urzędu Miar w Gorzowie Wlkp. w dwóch wydzielonych punktach legalizacyjnych :PW i K sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. i „Enter” sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp.

W związku z powyższym zarówno Wnioskodawca jak i Spółka przed montażem wodomierza dostarczają go do jednego z tych punktów.

Dowód / k. 36-38, 48-49/

W dniu 21.08.2000r. Administracja Osiedla „Ustronie Parkowe” Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” w związku ze spowodowaniem przez Wnioskodawcę awarii zabroniła mu wykonywania prac na instalacjach Osiedla.

Dowód /k.52/

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu przeprowadził wśród jednostek zarządzających budynkami mieszkalnymi w Gorzowie Wlkp. badanie w zakresie zaopatrzenia lokali w wodomierze.

Tabela 1

L. p.	Nazwa zarządcy	Liczba lokali	Liczba wodomierzy
1.	PUH ~Domena”	180	360
2.	SM~Grot”	201	656
3.	SM. ~Nasz Dom”	73	1
4.	SM ~Staszica”	6 016	9 415
5.	SM ~Włókno”	737	1 474
6.	SM ~Projekt”	40	42
7.	SM ~Metalowiec”	1 372	3 089
8.	Wojskowa Agencja Mieszkaniowa	3 132	2 228
9.	Gorzowska Spółdzielnia Mieszkaniowa	1 750	2 479
10.	Zakład Gospodarki Mieszkaniowej	11 871	10 162”
li.	SM ~Metalik”	44	41
2.	SM ~Dolinki”	3 969	4 143
13.	SM~Gorzoyia”	50	50
14.	SM ~Górczyn”	7 049	13 592

Spośród ww. podmiotów 2 - SM „Włókno”, SM ~Dolinki” zawarły umowy o wyłączności na dokonywanie usług

montażu i legalizacji wodomierzy, a w zasobach PUH „Domena” wodomierze są objęte gwarancją dewelopera. U większości zarządców stosunek mieszkań zaopatrzonych w wodomierze do mieszkań bez wodomierzy jest większy niż 95 %. W zasobach dwóch zarządców stosunek ten jest niższy WAM—71 % i ZGM —77,40 %.

Dowód /k.54-77, 100/

W dniu 1 grudnia 2000r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” w sprawie nakazania zaniechania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku zlecania usług montażu i legalizacji wodomierzy w Gorzowie Wlkp. poprzez przeciwdziałanie kształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, wskutek finansowania wyłącznie ww. usług świadczonych przez „Instalator” sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. co mogło stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej.

Dowód /k.82, 9 1-92/

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Stanisław Winiarski podniósł, iż od chwili wydania zakazu świadczy usługi na rzecz członków Spółdzielni w ograniczonym zakresie, w przypadku stwierdzenia wadliwości instalacji nie podejmuje się wykonania usługi. Ponadto Wnioskodawca podniósł, iż zwracał się do Spółdzielni o finansowanie usług wykonywanych także przez inne podmioty. Na potwierdzenie powyższego przedłożył kopie pism kierowanych do Spółdzielni.

Dowód /k.83-90/

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Górczyn” w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania poinformowała, iż w dniu 20.02.1998r. Zarząd Spółdzielni podjął uchwałę w sprawie przyjęcia „Zasad naprawy i legalizacji wodomierzy ciepłej i zimnej wody”. Zgodnie z 7 powyższymi zasadami naprawę i legalizację Członkowie Spółdzielni mieli zgłaszać bezpośrednio Spółce „Instalator”, z którą Spółdzielnia miała zawrzeć umowę. Spółdzielnia od 1.03.1998r. miała pokrywać koszty demontażu i montażu wodomierzy, a Członek Spółdzielni koszty przeglądu, naprawy i legalizacji wodomierzy.

O podjętej uchwale poinformowano Członków poprzez wywieszenie informacji na klatkach schodowych.

Odnosnie zakazu świadczenia usług przez Wnioskodawcę, wydanego przez Administrację Osiedla „Ustronie Parkowe” podniosła, iż był on podyktowany szczególną sytuacją (wywołaniem awarii) powstałą w jednym z lokali na terenie osiedla. Spółdzielnia zarządza dwoma osiedlami : „Ustronie Parkowe” i „Sady Zacisze”. Administracja drugiego osiedla nie zakazała Stanisławowi Winiarskiemu świadczenia usług. Ponadto Zarząd Spółdzielni stoi na stanowisku, iż Wnioskodawca nadal może wykonywać swoje usługi w zasobach Spółdzielni.

Dowód /k.93-98/

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Podstawowe znaczenie w każdym postępowaniu antymonopolowym ma wyznaczenie właściwego rynku relewantnego. W świetle praktyki organów antymonopolowych i orzecznictwa, w celu wyznaczenia rynku relewantnego określona działalność gospodarcza poddana zostaje analizie przynajmniej z dwóch punktów widzenia: asortymentowego (produktowego) i geograficznego.

Właściwy rynek produktowy tworzą wszystkie te produkty (lub usługi), które są uznane za zamienne lub substytucyjne przez konsumenta, ze względu na swoje charakterystyki, ceny i użytkowe przeznaczenia. W przedmiotowej sprawie zarówno Wnioskodawca, jak i Spółka oferują usługi w zakresie montażu i pośrednictwa w legalizacji wodomierzy w lokalach mieszkalnych i użytkowych. Jak ustalono w postępowaniu, zgodnie z Zarządzeniem Prezesa Urzędu Miar legalizacji wodomierzy mogą dokonywać jedynie pracownicy Urzędu Miar, w związku z czym zarówno Wnioskodawca, jak i pracownicy Spółki przed montażem dostarczają wodomierze do jednego z dwóch punktów legalizacji na terenie Gorzowa Wlkp. Wodomierze po legalizacji są montowane na odcinku instalacji wodnej w lokalu zlecającego usługę członka Spółdzielni, po uprzednim odcięciu dopływu wody do instalacji. Usługi

wykonywane przez Wnioskodawcę są niewątpliwie substytutem usług Spółki. Z oświadczeń obu ww. przedsiębiorców wynika, iż uważają siebie za konkurentów. Należy więc uznać, iż rynkiem w wymiarze przedmiotowym jest w rozpatrywanej sprawie rynek zlecenia usług w zakresie montażu i pośrednictwa w legalizacji wodomierzy.

Właściwy rynek geograficzny tworzy taki obszar, na którym badane przedsiębiorstwo jest zaangażowane w podaż produktów i usług, na którym warunki konkurencji są wystarczająco homogeniczne i który to obszar może być wyodrębniony z sąsiadujących obszarów ze względu, w szczególności, na odróżniające go znacząco odmienne warunki konkurencji. Z uwagi na powszechną standaryzację instalacje wodne w poszczególnych zasobach nie różnią się w istotny sposób w zakresie obsługi, tj. montażu wodomierzy.

Jednocześnie większość administratorów budynków mieszkalnych w Gorzowie Wlkp. nie ogranicza lokatorom możliwości wyboru podmiotu dokonującego usługi montażu wodomierzy. Koszty transportu nie są na tyle wysokie aby stanowiły bariery wyodrębniające rynki poszczególnych osiedli mieszkaniowych w Gorzowie Wlkp. – zarówno Spółka, jak i Wnioskodawca potwierdzają, iż świadczyli usługi także poza zasobami Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn”. Wskazać można także, iż obaj przedsiębiorcy mogą zaoferować swoje usługi wszystkim mieszkańcom Gorzowa Wlkp. poprzez zamieszczenie ogłoszenia w codziennej gazecie wydawanej na terenie miasta. Dopiero w przypadku chęci ekspansji poza teren Gorzowa Wlkp. wzrastają koszty transportu a także promocji (reklamy) świadczonych usług. Powyższe okoliczności świadczą o tym, iż w wymiarze geograficznym rynkiem jest obszar Gorzowa Wlkp., a jednocześnie nie istnieją przesłanki do zawężenia rynku jedynie do obszaru Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn”.

Zgodnie z artykułem 4 pkt 4 ustawy antymonopolowej praktyką monopolistyczną jest porozumienie polegające na ograniczeniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nie objętych porozumieniem.

W związku z powyższym dla prawnego bytu praktyki monopolistycznej opisanej w art. 4 pkt 4 w związku z art. 2 pkt 3 ustawy niezbędne jest łączne spełnienie następujących przesłanek:

- a) zawiązanie porozumienia według zasad zawartych w cytowanym wyżej art. 2 pkt 3 ustawy,
- b) wynikające z tego porozumienia ograniczanie dostępu do rynku lub eliminowanie z rynku przedsiębiorców porozumieniem nie objętych.

Definicję porozumienia zawiera art.2 pkt 3 ww. ustawy, zgodnie z którym pod pojęciem porozumienia rozumie się sprzeczne z ustawą antymonopolową:

- a) umowy zawierane pomiędzy przedsiębiorcami, między związkami tych przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i związkami, albo niektóre postanowienia tych umów,
- b) podjęte w jakiegokolwiek formie uzgodnienia dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związków,
- c) uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców.

Stosownie do cytowanego artykułu porozumienie monopolistyczne może przybrać formę umowy zawartej między podmiotami gospodarczymi, między związkami podmiotów ale także w świetle tego artykułu porozumieniem monopolistycznym mogą być także niektóre postanowienia umowy. Oznacza to poddanie ocenie przepisów ustawy antymonopolowej nie tylko postanowień umowy przedmiotowo istotnych (essentialia negoti), bez których uzgodnienia nie doszłoby w ogóle do jej zawarcia, ale także pozostałych postanowień umowy. Przedmiotem zakazanego porozumienia mogą być zatem elementy nieistotne z punktu widzenia dojścia do skutku umowy danego rodzaju (naturalia negoti), które strony zawierające umowę podniosły do rangi elementów podmiotowo istotnych w danej umowie (accidentalialia negoti).

W związku z tym należy rozstrzygnąć kwestię, czy zawarta pomiędzy Spółdzielnią a Spółką umowa, bądź jeden z jej punktów, ma charakter porozumienia restrykcyjnego ograniczającego konkurencję. Umowa zawarta w dniu 2 marca 1998r. pomiędzy Uczestnikami postępowania zgodnie z § 1 dotyczy świadczenia przez Spółkę usług w zakresie demontażu i montażu naprawionych, zalegalizowanych i sprowadzonych do stanu zerowego wodomierzy w budynkach administrowanych przez Spółdzielnię. Powyższą usługę zlecają bezpośrednio Spółce członkowie Spółdzielni. W paragrafie

4 Spółdzielnia zobowiązała się powiadomić użytkowników lokali o zasadach legalizacji oraz udostępnić pomieszczenia w których będzie wykonywana wymiana wodomierzy.

Paragraf 7 ww. umowy ustala wynagrodzenie za wykonanie prac na 16,00 zł + VAT za demontaż i montaż 1 wodomierza. Powyższe wynagrodzenie może być zmienione w formie aneksu do umowy. W pkt 3 tego samego paragrafu opłata za ~naprawienie, zalegalizowanie i sprowadzenie do stanu zerowego wodomierzy” została ustalona na kwotę 20 zł + VAT. Powyższą opłatę mają wносить członkowie Spółdzielni. Zgodnie z pkt 4 i 5 § 7 za wykonane roboty Spółka ma wystawiać faktury zbiorcze dołączając wykaz lokali, w których wykonano demontaż i montaż wodomierzy, a Spółdzielnia będzie płacić za powyższe usługi przelewem w ciągu 7 dni od daty otrzymania faktury. Przytoczone warunki umowne formułują tryb wykonywania usług przez Spółkę i płatności za nie. Spółdzielnia płaci za montaż, a koszt legalizacji ponosi sam lokator.

„Z porozumieniem monopolistycznym mamy do czynienia wówczas, gdy udział w nim ze strony wszystkich uczestników jest dobrowolny i skierowany przeciwko innym uczestnikom Tynku” St. Gronowski Ustawa antymonopolowa. Komentarz. S. 102.

Umowa zawarta pomiędzy Uczestnikami postępowania nie zastrzega na rzecz Spółki wyłączności świadczenia usług montażu wodomierzy w zasobach Spółdzielni, ani też nie zastrzega wyłączności finansowania usług świadczonych przez Spółkę. Nie można więc uznać, iż ww. umowa lub któreś z jej postanowień wprost skierowane jest na ograniczenie konkurencji ze strony innych przedsiębiorców świadczących usługi montażu wodomierzy. Treść ~s 7 umowy stanowiącego o tym, że koszty usługi montażu wodomierzy pokrywa Spółdzielnia wskazuje, iż był to warunek umowny określający jedynie formę i termin płatności za wykonane usługi. Z żadnego postanowienia umowy zawartej pomiędzy Uczestnikami postępowania nie wynika, iż Spółdzielnia nie może finansować podobnych usług świadczonych przez inne podmioty, w tym Wnioskodawcę. Umowa w ogóle nie porusza tej kwestii jak również kwestii świadczenia w zasobach Spółdzielni usług montażu wodomierzy przez inne podmioty. Jednakże zgodnie z artykułem 65 ~ 1 i 2 k.c. określającym zasady interpretacji oświadczeń woli oraz zapisów umownych *„oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje”* oraz *„w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu”*. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie dla pełnej oceny zawartej umowy na gruncie ustawy antymonopolowej niezbędne jest rozpatrzenie skutków rynkowych, które są wynikiem tej umowy. Faktyczne zastrzeżenie finansowania kosztów montażu i demontażu wodomierzy wyłącznie w przypadku wykonywania powyższej usługi przez Spółkę Instalator” niewątpliwie uderza w innych uczestników rynku, będących konkurentami dla Spółki, w tym także Wnioskodawcę. Jest oczywistym, że lokatorzy Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” będą zlecać wykonanie powyższej usługi Spółce Instalator”, z pominięciem innych przedsiębiorców, skoro Spółdzielnia koszty demontażu i montażu, będące istotną częścią całkowitego kosztu wymiany wodomierzy, pokrywa wyłącznie tym lokatorom, którzy korzystają z usług Spółki. Wprowadzone do ww. umowy postanowienie o refinansowaniu przez Spółdzielnię kosztów montażu i demontażu wodomierzy jest więc bodźcem finansowym dla członków Spółdzielni do składania zleceń wyłącznie w Spółce Instalator”, a tym samym wywołuje skutek w postaci utraty zleceń przez innych przedsiębiorców. Wywiera więc skutek antykonkurencyjny.

Zważywszy jednakże, że Spółka „Instalator” jest podmiotem zależnym od Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” praktyka monopolistyczna nie może być orzeczona. Spółdzielnia posiada udziały w ilości uprawniającej do 59 % głosów na Zgromadzeniu Wspólników Spółki Instalator”. Zgodnie z art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. *Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Z 1997r. Nr 118, poz. 754)* Spółkę należy uznać za podmiot zależny od Spółdzielni gdyż posiada ona większość głosów w jej organie - Zgromadzeniu Wspólników. Jakkolwiek Spółka posiada osobowość prawną i zdolność do czynności prawnych czyli jest samodzielnym podmiotem gospodarczym, to jednakże dla potrzeb prawa antymonopolowego umowa pomiędzy nią a podmiotem wobec niej dominującym - Spółdzielnią nie może być uważane za porozumienie monopolistyczne, tylko za umowę zawartą pomiędzy jednostkami będącymi członkami jednego organizmu gospodarczego. Relacje pomiędzy podmiotem dominującym i zależnym nie muszą być zatem kształtowane przez reguły rynkowe, tylko dopuszczalne jest w świetle prawa antymonopolowego aby wyznaczała je polityka przedsiębiorcy dominującego, w tym przypadku Spółdzielni.

Takie stanowisko zajął również Sąd Antymonopolowy w wyroku z dnia 17 stycznia 1996r. sygn. akt Amr 54/95 Wokanda 97/4/52 - Na potrzeby ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym spółki zgrupowane w holdingu stanowią jeden organizm gospodarczy. Umowy zawierane

między spółkami zgrupowanymi w holdingu nie podlegają ocenie przepisów wspomnianej ustawy o zakazie zawierania porozumień monopolistycznych.” **I dalej** „Dla kwestii samodzielności Producenta i Eksportera nie ma znaczenia zakres swobody jaki im pozostawia spółka-matka. Nawet bowiem niewywieranie wpływu na działalność spółek w niczym nie zmienia ich charakteru, jako podległych spółce-matce. Z omawianych więc względów w prawie antymonopolowym obowiązuje zasada, że zgrupowane w holdingu spółki stanowią jeden organizm gospodarczy. Na gruncie polskiego prawa można przykładowo w tym względzie wskazać na zapis art. 11 ust. 4 ustawy antymonopolowej, w świetle którego przy analizowaniu potencjału ekonomicznego łączących się podmiotów gospodarczych bierze się pod uwagę zarówno sprzedaż towarów dokonywaną przez podmiot dominujący, jak i zależny w rozumieniu przepisów ustawy . Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi. Innymi słowy, na potrzeby stosowania ustawy antymonopolowej poza jej zainteresowaniem są wzajemne relacje pomiędzy spółkami zgrupowanymi w holdingu. Natomiast podlega ocenie tej ustawy zachowanie się podmiotu dominującego lub którejś z podległych jej spółek w stosunkach zewnętrznych. Skoro zatem Producent i Eksporter działają w strukturze holdingu, trudno uznać je za strony porozumienia monopolistycznego, tak we wzajemnych relacjach tych spółek, jak i w stosunku do dominującej spółki matki”

Umowa pomiędzy powiązаныmi kapitałowo podmiotami Spółdzielnią Mieszkaniową „Górczyn” i „Instalator” sp. z o.o. nie może być więc uznana za porozumienie monopolistyczne, gdyż w świetle ustawy antymonopolowej, umowa ta powinna być rozpatrywana jako podział zadań pomiędzy członków tej samej legalnie działającej grupy kapitałowej.

Tym samym nie została spełniona pierwsza z przesłanek, konieczna do wystąpienia praktyki monopolistycznej z art. 4 pkt 4 ustawy antymonopolowej -zawiązanie porozumienia monopolistycznego.

Wobec powyższego organ antymonopolowy stwierdził, iż Spółdzielnia Mieszkaniowa „Górczyn” z Gorzowa Wlkp. i „Instalator” sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. nie dopuściły się praktyki monopolistycznej określonej w art. 4 pkt 4 ustawy.

Dokonując oceny umowy zawartej pomiędzy Uczestnikami postępowania organ antymonopolowy jak wykazano powyżej nie stwierdził, iż ograniczenie finansowania przez Spółdzielnię jedynie do usług świadczonych przez Spółkę wynikało z ww. umowy. W związku z powyższym rozważył możliwość zarzucenia Spółdzielni stosowania praktyki monopolistycznej określonej w art.5 ust.1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, tj. „nadużywania pozycji dominującej na rynku zlecenia usług montażu i legalizacji wodomierzy poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji w skutek finansowania wyłącznie ww. usług świadczonych przez „Instalator” sp. z o.o. w Gorzowie Wlkp. Było to także uzasadnione ustanowionym w dniu 21.08.2000r. zakazem wykonywania przez Stanisława Winiarskiego „SPEC” usług w zasobach mieszkaniowych osiedla „Ustronie Parkowe”.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej przesłankami koniecznymi dla stwierdzenia praktyki monopolistycznej opisanej w tym przepisie są:

- a) posiadanie pozycji dominującej,
- b) nadużywanie tej pozycji poprzez działanie przeciwdziałające ukształtowaniu się warunków do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Urząd dokonał oceny pozycji zajmowanej przez Spółdzielnię na rynku zlecenia usług montażu i legalizacji wodomierzy w Gorzowie Wlkp. (rynek relewantny dla przedmiotowej sprawy) badając ilość zamontowanych wodomierzy w zasobach mieszkaniowych Gorzowa Wlkp. oraz stopień opomiarowania zużycia wody na terenie Gorzowa Wlkp. czyli procent lokali wyposażonych w liczniki do lokali, w których nie zamontowano liczników. Dokonując powyższej oceny pominięto zasoby mieszkaniowe, w których ustanowiono wyłączność na rzecz jednego przedsiębiorstwa świadczącego usługi montażu wodomierzy (SM Dolinki, SM Włókno), a także

pominięto lokale, w których zgodnie z oświadczeniem zarządcy PHJJ Domena, wodomierze są jeszcze objęte gwarancją podmiotu je montującego co uniemożliwia czasowo świadczenie usług przez innych usługodawców. Są to bowiem istotne okoliczności mające wpływ na faktyczną pozycję Spółdzielni na relewantnym rynku.

Europejski Trybunał Sprawiedliwości w sprawie *Delimitis* z 28 lutego 1991 r. podniósł, iż Ustalenie faktu, że istnienie kilku porozumień dotyczących dostawy piwa ogranicza dostęp do tak określonego Tynku, wymaga również zbadania charakteru i zakresu tych porozumień w ich całokształcie z uwzględnieniem wszystkich podobnych umów wiążących dużą liczbę punktów sprzedaży z kilku krajowymi producentami” (Reguły konkurencji a transakcje wyłączne. Irena Wiszniewska UA 1995. str. 189) oraz „stosowanie wszystkich porozumień wyłącznych, istniejących jednocześnie z kwestionowanym porozumieniem wyłącznym, jest istotnym czynnikiem oceny, czy porozumienie to może negatywnie oddziaływać na handel między Państwami Członkowskimi oraz czyjego skutkiem może być wypaczenie konkurencji w ramach Wspólnego Rynku” – wyrok *ETS z 1967r. w sprawie SA Brasserie de Haecht p-ko Wilkin & Wil/dn.* (Reguły konkurencji a transakcje wyłączne. Irena Wiszniewska UA 1995 str. 151) Również Manfred A. Dausen w *Prawo gospodarcze Unii Europejskiej* (str. 687) C.H. Beck. wskazuje, iż Komisja Europejska potwierdziła w przypadku wyłącznych powiązań detalicznych sprzedawców lodów istnienie dotkliwego ograniczenia konkurencji, ponieważ powinny zostać uwzględnione skutki wszystkich sieci dystrybucji tego samego rodzaju.

Uwzględniając w przedmiotowej sprawie przy ocenie pozycji rynkowej Spółdzielni dane dotyczące zarządców, którzy przyznali pewnym przedsiębiorcom (innym niż Wnioskodawca i Spółka „Instalator”) wyłączność na świadczenie usług w zakresie montażu i legalizacji, organ ukształtowałby nieprawdziwy obraz pozycji rynkowej Uczestnika, gdyż pominąłby fakt zamknięcia pewnej części rynku dla Wnioskodawcy.

W świetle powyższego organ antymonopolowy ustalił, iż na ogólną liczbę wodomierzy zamontowanych w zasobach mieszkaniowych Gorzowa Wlkp. (nie objętych wyłącznością) wynoszącą 41 755, w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej „Górczyn” jest zamontowanych 13 592 wodomierzy. W związku z powyższym pozycja Spółdzielni na tak określonym rynku wynosi 32,55 %. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż ni~ wszystkie lokale są zaopatrzone w wodomierze (w przypadku ZGM przy ogólnej liczbie 11 871 lokali tylko 77% jest zaopatrzonych w wodomierze), co wskazuje, iż rynek ten może ulec rozszerzeniu a w konsekwencji pozycja Spółdzielni ulegnie dalszemu osłabieniu.

Artykuł 2 pkt 7 ustawy antymonopolowej ustanawia domniemanie prawne, iż przedsiębiorca posiada pozycję dominującą jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Spółdzielnia nie posiada więc pozycji dominującej na rynku zlecenia usług montażu i legalizacji wodomierzy w Gorzowie Wlkp. wobec czego nie jest spełniona pierwsza przesłanka konieczna dla stwierdzenia praktyki monopolistycznej określonej w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej.

Niezależnie od niespełnienia pierwszej przesłanki z art. 5 ust. 1 pkt 1 nie posiadania przez Spółdzielnię pozycji dominującej na wyznaczonym rynku relewantnym organ antymonopolowy, mając na uwadze zasadę ogólną k.p.a. pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz oddziaływania organów państwa na świadomość i kulturę prawną obywateli wyrażoną w art. 8 k.p.a, odniósł się do zagadnienia czy Spółdzielnia finansując wyłącznie usługi oferowane przez Spółkę „Instalator” dopuszcza się nieuczciwych praktyk rynkowych. Zdaniem Wnioskodawcy, to właśnie fakt finansowania wyłącznego usług Spółki przez Spółdzielnię skutkuje utratą przez niego zleceń ze strony członków Spółdzielni. Wyłączne finansowanie tych usług było integralną decyzją Spółdzielni, podjętą w drodze uchwały Zarządu Spółdzielni. O powyższym lokatorzy zostali powiadomieni w skierowanym do nich piśmie. Ocena takiego działania na gruncie realiów zachowań przedsiębiorców wskazuje, iż ma ono skutek w postaci przejścia klienteli Wnioskodawcy przez Spółkę. Opłata za montaż pobierana przez Spółkę (pokrywana przez Spółdzielnię) wynosi 16 złotych, a koszt montażu dokonywanego przez Wnioskodawcę wynosi 17 złotych. Tak więc w sytuacji gdy lokator musi ponieść koszt legalizacji 25 złotych i montażu wodomierza 17 złotych, a ma to miejsce w przypadku zlecenia usługi Wnioskodawcy, całkowity koszt usługi będzie wyższy o 40,5 % niż w przypadku zlecenia usługi Spółce Instalator”. Zrozumiałym jest więc, iż lokator zleci usługę Spółce Instalator” czego właśnie potwierdzeniem jest spadek zleceń na rzecz Stanisława Winiarskiego.

Jednakże istotnym w przedmiotowej sprawie jest czy takie działanie Spółdzielni miało charakter antykonkurencyjny. Także w tym miejscu należy wskazać na okoliczność posiadania przez Spółdzielnię kontrolnego pakietu udziałów w Spółce „Instalator”, która ma znaczenie nie tylko dla kwestii nieistnienia (niemożności rozpatrywania) porozumień monopolistycznych pomiędzy podmiotem dominującym i zależnym ale także dla kwestii uprzywilejowania spółki zależnej przez dominanta względem innych podmiotów.

Konsekwencją zasady traktowania dla potrzeb ustawy antymonopolowej wzajemnie powiązanych podmiotów jako jednego organizmu gospodarczego jest przyjęcie, iż działania takich podmiotów względem siebie należy traktować jak procesy zachodzące wewnątrz struktury organizacyjnej jednego podmiotu gospodarczego. Istotą takich powiązań jest brak konkurencji pomiędzy podmiotami działającymi w jednej grupie kapitałowej, zastąpiony kooperacją.

W cytowanym już powyżej orzeczeniu z dnia 17 stycznia 1996r. Sąd Antymonopolowy stwierdza, iż: „*Uprzywilejowanie lub dyskryminowanie miałyby miejsce wówczas, gdyby podmiot dominujący stosował nierównoprawne kryteria warunków sprzedaży w stosunkach z co najmniej dwoma jego kontrahentami na danym Tynku relewantnym, przy założeniu, że obaj jego kontrahenci działają poza strukturami organizacyjnymi podmiotu dominującego na rynku, co nie miało miejsca. Zdaniem sądu, na gruncie ustawy antymonopolowej nie można generalnie czynić zarzutu nadużycia pozycji dominującej producentowi, który nie zamierza korzystać z pośrednictwa innego podmiotu gospodarczego w obrocie towarowym, lecz sam chce przejąć wspomniane funkcje lub je realizować za pośrednictwem podmiotu powiązanego z nim organizacyjnie. Przyjęcie odmiennego stanowiska oznaczałoby w swej istocie, trudny do zaakceptowania w warunkach gospodarki rynkowej i naruszający zasadę swobody umów (art.353” kc), przymus zawierania przez podmiot gospodarczy umów z innymi podmiotami gospodarczymi, tym bardziej gdy zawieranie takich umów w ocenie danego podmiotu jest nie tylko zbędne, ale wręcz szkodliwe.*”

Powyższe orzeczenie jakkolwiek wydane na tle zastosowania art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy antymonopolowej potwierdza stanowisko organu antymonopolowego, iż działania podmiotu

~ gospodarczego w jakikolwiek sposób faworyzujące podmiot od niego zależny względem innych przedsiębiorców nie mogą być z punktu widzenia prawa antymonopolowego kwalifikowane jako zakazane praktyki monopolistyczne.

Należy tu wskazać, iż Spółka „Instalator” powstała wskutek restrukturyzacji działalności Spółdzielni, w wyniku której zlikwidowano służby konserwatorsko remontowe. Na bazie byłych pracowników technicznych konserwatorów Spółdzielni utworzono w roku 1994 spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością „Instalator”, która wykonuje na rzecz Spółdzielni całość zadań związanych z utrzymaniem oraz naprawą instalacji wodno-kanalizacyjnych i gazowych. Proces wyodrębnienia zespołu zadań poprzez utworzenie samodzielnego podmiotu gospodarczego powiązanego kapitałowo nie stwarza po stronie Spółdzielni obowiązku traktowania takiego podmiotu na równi z innymi przedsiębiorcami. Przyjęcie, iż taki obowiązek istnieje ograniczałoby w sposób niedopuszczalny swobodę prowadzenia działalności tj. decydowania w jaki sposób i w jakiej formie przedsiębiorca może wykonywać swoją działalność. Uniemożliwiłoby także przedsiębiorcom przeprowadzanie restrukturyzacji działalności bowiem utworzenie samodzielnego, samobilansującego się podmiotu, który przejmuje zadania dotychczas wykonywane w ramach jednostki dominującej, wpływa na ograniczenie kosztów grupy, a także umożliwia szukanie zleceń poza grupą kapitałową co w konsekwencji przynosi przedsiębiorcy dodatkowy zysk. Taki samodzielny podmiot poddany presji konkurentów jest zmuszony do większej efektywności działania i optymalizacji swojej oferty. Dlatego też w oparciu o wyżej przytoczony pogląd Sądu Antymonopolowego finansowanie przez Spółdzielnię usług świadczonych przez Spółkę „Instalator” należy traktować jak przepływ środków wewnątrz jednego organizmu gospodarczego, nie stanowiący antykonkurencyjnej praktyki rynkowej. W swej istocie takie działanie Spółdzielni można sprowadzić do bezpłatnego wykonywania na rzecz jej Członków usług montażu wodomierzy w sytuacji gdy nie istniałaby samodzielna Spółka „Instalator”, a jej pracownicy działaliby w ramach samej Spółdzielni. Taka sytuacja miała miejsce przed restrukturyzacją w wyniku której powstała spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Instalator”. Jednocześnie podjęcie decyzji o finansowaniu także usług świadczonych przez Wnioskodawcę leży wyłącznie w kompetencji Zarządu Spółdzielni i w świetle wolności gospodarczej nie może jej być narzucona przez organ antymonopolowy.

Wydanego przez Administrację Osiedla „Ustronie Parkowe” zakazu świadczenia usług przez Wnioskodawcę z uwagi na jego

niewielkie znaczenie, na co wskazują zarówno oświadczenia Spółdzielni jak i Wnioskodawcy, nie można rozpatrywać jako uniemożliwienie Wnioskodawcy prowadzenia działalności gospodarczej

W związku z niespełnieniem pierwszej przesłanki art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej oraz faktem, iż „Instalator” sp. z o.o. jest spółką zależną od Spółdzielni, organ antymonopolowy umorzył postępowanie odnośnie zarzutu nadużywania pozycji dominującej przez Spółdzielnię.

Artykuł 105 § 1 k.p.a. ustanawia regułę umarzania z urzędu postępowania administracyjnego w związku z jego bezprzedmiotowością. *„Celem postępowania administracyjnego jest załatwienie sprawy przez wydanie decyzji rozstrzygającej ją co do istoty, temu powinna służyć działalność orzecznicza administracji publicznej zmiierzająca do konkretyzacji praw i obowiązków wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Ten cel nie zawsze może być osiągnięty z przyczyn różnego charakteru. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 ~ 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu.”* (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. B. Adamiak, J. Borkowski C.H. Beck 1996r. str.461-462)

Organ antymonopolowy stwierdził w toku wszczętego z urzędu postępowania, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej odnośnie zarzutu nadużywania pozycji dominującej przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Górczyn”, w związku z czym nie ma podstaw do wydania decyzji stwierdzającej praktykę monopolistyczną i zgodnie z art. 105 ~ 1 k.p.a. należało postępowanie w tym zakresie umorzyć.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie . Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta .Delegatura we Wrocławiu, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Dyrektor
Zbigniew Jurczyk